

வைரமுத்து நாவல்களில் நாட்டுப்புறக் கூறுகள்

திருமதி. ச. மீனலோசினி

கௌரவ விரிவுரையாளர்

எம்.வி. முத்தையா அரசு மகளிர் கலைக் கல்லூரி, திண்டுக்கல்.

E-Mail : smeenalochini@gmail.com

முன்னுரை

கூட்டுச் சமூகமாக வாழ்ந்த மனிதன் கருத்தைப் புலப்படுத்த மொழியைக் கண்டுப்பிடித்தான். முதலில் ஒலி வடிவமாகத் தொடங்கிப் பின் வரிவடிவமாக மாற்றம் பெறத் தொடங்கியது. இதன் தொடர்ச்சியாக முதலில் வாய்மொழி இலக்கியமாகத் தொடங்கிப் பின் எழுத்து இலக்கியங்களாக வளரத் தொடங்கியது. அவ்வாறு வாய்மொழி இலக்கியங்களாகத் தொடங்கிய இலக்கியங்களே நாட்டுப்புற இலக்கியங்கள் என அழைக்கப்படுகின்றன. மக்களின் பழக்க வழக்கங்களையும், பண்பாடுகளையும் வெளிப்படுத்தும் கருத்துப் பெட்டமாகத் திகழ்வது அந்த மக்கள் வாழ்ந்த காலத்தில் தோன்றிய இலக்கியங்களே. அவ்வாறு வைரமுத்துவின் நாவல்களில் இடம்பெறும் நாட்டுப்புறக் கூறுகள் அந்த வட்டாரத்தில் வாழும் மக்களின் பழக்க வழக்கங்களையும், பண்பாடுகளையும் அறிந்து கொள்வதை இக்கட்டுரையில் காணலாம்

நாட்டுப்புறக் கூறுகள்

1. நாட்டுப்புறப் பாடல்கள்
2. நாட்டுப்புற மருத்துவம்
3. பழமொழிகள்
4. விடுகதைகள்

நாட்டுப்புறப் பாடல்கள்

‘நாட்டுப்புறம்’ என்பது கற்காத கிராமப்புறத்தையே குறித்தது. அதில் நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் என்பது கற்காத கிராமப்புற மக்கள் தங்கள் வேலை செய்யும் போது வேலையின் சுமை தெரியாமல் இருக்க பாடல்கள் பாடிக்கொண்டு வேலை செய்வது வழக்கம். இந்தப் பாடல்களே நாட்டுப்புறப்பாடல்கள் என்று அழைக்கப்பட்டது. இந்நாட்டுப்புறப் பாடல்கள், 1. தாலட்டுப் பாடல்கள், 2. தொழில் பாடல்கள், 3. காதல் பாடல்கள், 4. விளையாட்டுப் பாடல்கள், 5. ஒப்பாரிப் பாடல்கள் எனப் பலவகையாக வகைப்படுத்தப்படுகிறது.

கிராமத்தில் தோன்றிக் கிராமியப் பண்பைத் தழுவி நாட்டுப்புற மரபில் பாடல்கள் எழுதுவதில் வெற்றி கண்டவர் கவிஞர் வைரமுத்து அவர் தன்னை “நான் நாட்டுப்பாடல்களின் காதலன்”¹ என்று கூறிக்கொள்கிறார்.

கவிஞர் வைரமுத்து வாய்ப்புக் கிடைக்கும் போதெல்லாம் தன்னுடைய படைப்புகளில் நாட்டுப்புறப் பாடல்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள தவறுவது இல்லை.

“பாசம் புடிக்கும் தண்ணி
பலபேரும் குடிக்கும் தண்ணி
சிறுக்கிமக குளிக்கையில்
சீனித்தண்ணி ஆச்சுதடி”²

இவ்வாறு காதல் மயக்கத்தில் புலம்புகின்றான் ஒருவன். பாசம் புடிச்சு நாத்தம் அடிக்கும் தண்ணீர் கூட தான் காதலிக்கும் பெண் குளிக்கும் போது அந்தத் தண்ணியே சீனித்தண்ணியாக மாறி இனிப்பதாகப் புலம்புகின்றான் காதலன். இவ்வாறு புத்திமாறாட்டம் ஆகி புலம்பித் தவிக்கிறான்.

“பொன் விளையுங் காடு
பூர்வீகப் பெருங்காடு
நல்ல பலிகாடு
நாளைக்கு என்னதில்ல”³

இவ்வாறு அவர்கள் செய்யும் வேலையின் சுமை தெரியாமல் இருக்க அந்தந்தத் தொழிலுக்கு ஏற்றவாறு பாடல்கள் பாடுவது வழக்கம்.

மனிதனுக்கும் இசைக்கும் உள்ள தொடர்பை, அவன் பிறப்பு தாலட்டால் சிறப்பிக்கப்படுவதையும், அவன் சிறப்பு ஒப்பாரியால் உணர்த்தப்படுவதையும் நோக்கும் போது அறிந்து கொள்ளலாம்.

“காக்கா பறக்காத
கள்ளிக்காட்டு பூமியில
கர்ணன் வந்து பெறந்தீரே
காளையனார் ரூபத்துல”⁴

இவ்வாறு ஆண்டாண்டு தோறும் அழுது புரண்டாலும் மாண்டார் வாரார் என்றாலும் கூடத் துயரங்கள் வெடித்தெழும் போது அறிவினைத் தூங்கவைத்துவிட்டு உள்ளங்கள் உரக்கப் பாட ஆரம்பித்து விடுகின்றனர். அப்போது துன்பியல் இலக்கிய வகையான கையறுநிலைப் பாக்கள் போன்ற பாடல் வகைகள் தோன்றுகின்றன.

நாட்டுப்புற மருத்துவம்

கிராமப்புற மக்களால் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்த ‘கைவைத்திய முறையே’ நாட்டுப்புற மருத்துவம் என்று கூறப்படுகிறது. இவர்கள் மருத்துவ குணம் கொண்ட உணவுப் பொருட்களை அதிகம் உணவில் பயன்படுத்தியதால் நோயற்றவர்களாகவும், நோய் எதிர்ப்பு சக்தி உள்ளவர்களாகவும் வாழ்ந்தனர்.

வீடுதோறும் உள்ள முதியவர்களும் அனுபவசாலிகளும் சிறந்த நாட்டுப்புற மருத்துவர்களாக விளங்குகின்றனர் இன்றைய அறிவியல் கண்டுபிடிப்பின் காரணமாகப் பல புதிய மருந்துகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டாலும் அவைகள் பக்க விளைவுகளை ஏற்படுத்துவதாலும், விலைமதிப்புள்ளதாக இருப்பதாலும் கிராமப்புறங்களில் வாழும் மக்கள் இம்மருத்துவ முறையையே பெரிதும் விரும்புகின்றனர்.

(i) இருமல்

இருமல் மற்றும் சளிக்கு ஆங்கில மருத்துவ முறையில் தற்காலிகமான தீர்வே உண்டு. ஆனால் கிராமப்புற மருத்துவ முறையில் காலதாமதமானாலும் நிரந்தர தீர்வு காணமுடியும்

இடைவிடாத இருமலுக்கு சுக்கு, மிளகு, திப்பிலி, தூதுவளைக் கசாயம், மிளகாய், வெல்லம், லேகியம், நாட்டுக்கோழி, நண்டுச்சாறு இவற்றைச் சாப்பிடுவதால் சளிக்குத் தீர்வு ஏற்படுகிறது.

இதற்கும் கட்டுப்பாடாத சளிக்கு “நரித்தோலச் சுட்டுத் தேன்ல கொழ்ச்சுக் குடு அண்ணாச்சி ஆயுசுக்கும் இருமல் அத்துப் போகுமில்ல”⁵

இவ்வாறு ஆங்கில மருத்துவ முறைக்குக் கட்டுப்பாடாத பல நோய்களை இந்த நாட்டுப்புற வைத்திய முறை கட்டுப்படுத்தியது.

3. பழமொழிகள்

பழமொழி என்பது பழமையான அனுபவமிக்க மொழி என்று பொருள்படுகின்றது. கிராமத்து மக்கள் தங்களுக்கு நேர்ந்த அனுபவம் மற்றவர்களுக்கு நேரும் போது இந்தச் சொல்லோவியங்களைப் பயன்படுத்துகின்றனர். இவ்வாறு அனுபவத்தினால் ஏற்பட்ட பழமையான மொழியே பழமொழி என அழைக்கப்படுகிறது.

“நுண்மையும் சுருக்கமும் ஒளியுடைமையும்
மென்மையும் என்று இவை விளங்கத் தோன்றிக்
குறித்த பொருளை முடித்தற்கு வருஉம்
ஏது நுதலிய முதுமொழி என்ப”⁶

என்று தொல்காப்பியர் காலத்திலேயே பழமொழிகள் வழக்கில் இருந்ததை அறிய முடிகின்றது.

வைரமுத்துவின் நாவல்களில் இடம் பெறும் பழமொழிகளை விவசாயம் தொடர்பானது. சமூகம் தொடர்பானது என்ற இரு வகையினுள் அடக்கலாம்

(i) விவசாயம் தொடர்பான பழமொழிகள்

கிராமப்புற மக்களின் பிரதான தொழிலாக விவசாயமே இருந்து வருகின்றது. உலக உயிர்களுக்குச் சோறிடும் விவசாயத்தைத் தங்கள் உயிரினும் மேலானதாகப் போற்றுகின்றனர்.

“நண்டு நெல்லு
நரியோடக் கரும்பு
வண்டியோட வா(ை)ழ
தேரோடத் தென்ன”⁷

நெல்லு நட்டா ரெண்டு நாத்துக்கு மத்தியில நண்டோடணும் கரும்பு நட்டா ரெண்டு கரும்புக்கு மத்தியில நரியோடணும். வாழ நட்டா ரெண்டு வாழைக்கும் மத்தியில வண்டியோடணும் தென்ன நட்டா ரெண்டு தென்னைக்கும் மத்தியில தேரோடணும்.

என்று விவசாயம் பண்ணும் முறைக்கே பழமொழி கண்டவர்கள் நம் கிராமத்து மக்கள்.

(ii) சமூகம் சார்ந்த பழமொழிகள்

ஒருவன் தனக்கு நேர்ந்த அனுபவம் மற்றவர்களுக்கு நேரும் பொழுதும், ஒருவருக்கு அறிவுரை கூற எண்ணும் பொழுதும் கிராமப்புறங்களில் மக்கள் பழமொழிகளைப் பயன்படுத்துவர்.

“நெல்லு சிந்தினா அள்ளலாம் - சொல்லு
சிந்தினா அள்ள முடியாது.”⁸

என்ற பழமொழியைத் தன்னைப் பற்றித் தவறாகப் பேசும் ஒருவனிடம் பயன்படுத்துகின்றனர். இப்பழமொழி வள்ளுவர் கூறிய

“தீயினால் சுட்டபுண் உள்ளாறும் ஆறாதே
நாவினால் சுட்ட வடு”⁹

என்ற திருக்குறளை ஒத்திருப்பதைக் காண முடிகின்றது.

இவ்வாறு பழமொழிகள் அவர்களின் அனுபவம் சார்ந்த மொழியாகவே இருக்கிறது.

விடுகதை

கிராமப்புற மக்களின் அறிவுக்கும், சிந்தனைக்கும் சவாலாக அமைவது இந்த விடுகதைகளே, விடுகதை என்றால் விடுவிக்கப்பட வேண்டிய கதை என்பது பொருளாகும்.

**“ஒப்பொடு புணர்ந்த உவமத் தானும்
தோன்றுவது கிளந்த துணிவினானும்
என்று இருவகைத்தே பிசிவகை நிலையே”¹⁰**

என்று தொல்காப்பியர் காலத்திலேயே விடுகதை வழக்கில் இருந்ததை அறிய முடிகிறது.

கிராமத்து மக்கள் சில நேரங்களில் தங்கள் அறிவுத்திறனைக் காட்ட விரும்புகின்றனர். அப்போது சில புதிர்களைப் போட்டு அவிழ்க்கும்படி வேண்டுகின்றனர் இப்புதிர்களே விடுகதைகள். இதைப் பிசி என்பார் தொல்காப்பியர், ‘அழிப்பான் கதை’ என்பார்கள் நெல்லை மாவட்டத்தார், ‘வெடி போடுதல்’ என்பார்கள் ஆற்காடு மாவட்டத்தார்க்கு, புதுமைகளைக் காணும் அவாவே மனிதனுக்கு இதுபோன்ற புதிர்களைப் போடுமாறு தூண்டுகின்றன, விடுகதைகளைப் போன்றே விடுகணக்குகளும் கிராமங்களில் உண்டு¹¹

விடுகதை போடுகின்றவன் விடையை மனதில் வைத்துக்கொண்டு பதில் கேட்பவனைத் திக்குமுக்காடச் செய்வதே விடுகதையாகும். இது கிராமப்புறங்களில் பெரும்பாலும் தங்களின் அறிவுத்திறனைக் காட்டவே இவ்விடுகதைகளை அதிகமாகப் பயன்படுத்துகின்றனர்.

**“கத்திபோல் எலையிருக்கும்
கவரிமான் பூப்பூக்கும்
திங்கப் பழம் பழுக்கும்
திங்காத காய் காய்க்கும்”¹²**

“ஒலகத்துல இளமையான பாட்டி யாருன்னு சொல்லுங்க பார்ப்போம் என்று விடுகதையைப் போட்டு அங்கிருந்து பதில் எதுவும் வராததால் ‘வப்பாட்டி’ என்று அவரே சொல்லி வாய்விட்டுச் சிரிப்பார்”¹³

கிராமப்புறங்களில் பெண்கள் போடும் விடுகதைக்கு ஆண்கள் பதில் கூறத் தவறும் போது அதை ஆண்கள் ஒரு அவமானமாகவே கருதுகின்றனர். அறிவிலும், அனுபவத்திலும் பெண்கள் தங்களுக்குக் கீழாகவே இருக்க வேண்டும் என்ற ஆணாதிக்க மனோபாவமே இங்கு வெளிப்படுகின்றது.

தொகுப்புரை

ஒரு சமூகத்தின் பண்பாட்டினை அறிந்து கொள்வதற்கு நமக்குப் பெரிதும் பயன்படுவது சமூக மக்களின் பழக்கவழக்கங்களும், அவர்கள் பின்பற்றும் வாழ்வியல் கூறுகளுமே அவர்களது பண்பாட்டினைத் தெளிவாகக் காட்டுகிறது.

வேலை செய்யும் போது பாடிய பாடல்களைப் பல வகையாகப் பகுத்து அவற்றைத் தாலாட்டு, தொழில், காதல், விளையாட்டு, ஒப்பாரி எனப் பல பெயரிட்டு அழைத்தனர்.

மனிதனின் பிறப்பு எவ்வாறு தாலாட்டால் கூறப்படுகிறதோ அதே போல் அவனது இறப்பு ஒப்பாரியால் சிறப்பிக்கப்படுகிறது என்பதை இக்கட்டுரை எடுத்துக்காட்டுகிறது.

“நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம்” என்ற பழமொழிக்கிணங்க வாழ்ந்தவர்கள் கிராமப்புற மக்கள் என்பதையும், அவர்கள் மருந்துப் பொருட்களையே உட்கொள்ளும் உணவாக பயன்படுத்துவதையும், எல்லா நோய்களுக்கும் மருந்துகளை அறிந்து வைத்திருப்பதையும் இக்கட்டுரையிலிருந்து அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

கிராமப்புற மக்களின் அனுபவத்தின் பொக்கிஷமாகத் திகழ்வது அவர்கள் பயன்படுத்திய பழமொழிகளே. இப்பழமொழிகளைக் கூறிப் பேசும் பேச்சுக் கேட்போரைக் கவரக்கூடியதாகவும், பேச்சு சுவையுடையதாக இருப்பதையும் அறிய முடிகிறது.

விடுகதை கிராமப்புற மக்களின் பொழுது போக்கு நிகழ்வுகளில் ஒன்றாக இடம்பெறுவதையும், இது மக்கள் தங்களின் அறிவுத்திறனைக் காட்டிக் கொள்வதற்குப் பயன்படுவதையும், இவ்விடுகதைகள் ஆள்வேறுபாடின்றி சிறியோர் முதல் பெரியோர் வரை அனைவராலும் பயன்படுத்தப்படுவதையும் இக்கட்டுரையில் இருந்து அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

குறிப்புகள்

1. வைரமுத்து – கேள்விகளால் ஒரு வேள்வி - ப – 45
2. வைரமுத்து – கள்ளிக்காட்டு இதிகாசம் - ப – 150
3. வைரமுத்து – கள்ளிக்காட்டு இதிகாசம் - ப – 355
4. வைரமுத்து – கருவாச்சி காவியம் - ப – 110
5. வைரமுத்து – கள்ளிக்காட்டு இதிகாசம் - ப – 70
6. தொல்காப்பியம் - நூ – 1433
7. வைரமுத்து – கள்ளிக்காட்டு இதிகாசம் - ப – 71
8. வைரமுத்து – கள்ளிக்காட்டு இதிகாசம் - ப – 139
9. திருக்குறள் - கு – 129
10. தொல்காப்பியம் - நூ – 1432
11. சு.சண்முகசுந்தரம் - நாட்டுப்புறவியல் - ப – 24
12. வைரமுத்து – கள்ளிக்காட்டு இதிகாசம் - ப – 109
13. வைரமுத்து – கள்ளிக்காட்டு இதிகாசம் - ப – 93